NA RÉAMHLITREACHA

5.1 Is é is réamhlitir ann litir a chuirtear roimh thús litir focail i gcásanna áirithe: ár mbád; bhur n-athair; an t-eolas; a hathair; an tslat.

AN tURÚ

5.2 Is é is ciall d'urú sa teanga scríofa consan nó consain a chur roimh thúschonsan focail (ach amháin t roimh s) nó n a chur roimh thúsghuta. "An focal a urú" nó "an túslitir a urú" a deirtear.

Ní uraítear h, j, l, m, n, q, r, s, v, w, x, y, z ná ní uraítear guta más n is críoch don fhocal roimhe.

Seo liosta de na consain inuraithe agus na litreacha a uraíonn iad faoi lúibíní rompu: (m)b; (g)c; (n)d; (bh)f; (n)g; (b)p; (d)t.

Fuaimnítear focal ina bhfuil consan uraithe faoi mar nach mbeadh an sean-túschonsan ann, ach amháin go bhfuaimnítear an grúpa ng i dtosach nó i lár nó i ndeireadh focail mar chonsan ar leith ann féin: i ngrá; ceangal; rang.

Urú ar an Ainmfhocal

5.3 Uraítear an t-ainmfhocal (cibé acu ainmfhocal uimhriúil nó a mhalairt é) sa tabharthach uatha ar lorg an ailt i ndiaidh na réamhfhocal ag, ar, as, chuig, dar, faoi, le, ó, roimh, thar, trí, um, mura d, t an túschonsan agus mura séimhítear an túschonsan (4.3): ag an gcluiche; ar an mbád; chuig an mbanaltra; um an mbia; leis an bhfiche fear; cuir an cúig ar an gceathair (cártaí).

Tá comhaitheantas ag séimhiú i gcásanna mar seo freisin: ag an chluiche; ar an bhád; ar an mhála; chuig an bhanaltra; tríd an Bhearnas Mhór. Féach freisin 4.22.

Uraítear t sa fhrása um an dtaca. Ach faoin doras; ar an talamh; leis an triúr, ar an urlár.

I bpáirt den Ghaeltacht uraitear d, t, sna cásanna seo freisin; fén ndoras; ar an dtalamh.In áiteanna eile uraitear an táschonsan ar lorg den, don, sa, mar an gcéanna; den bhfear, don mbean, sa mbaile.

5.4 Uraítear an t-ainmfhocal ar lorg an ailt sa ghinideach iolra: seolta na mbád beag; scoil na gcailíní óga; ag maisiú na dtithe; ceol na n-éan; tír na nAlbanach; bás na gcéadta duine.

- 5.5 Uraítear an t-ainmfhocal ar lorg na n-aidiachtaí sealbhacha iolra agus i ndiaidh ár dhá, bhur dhá, a (iolra) dhá: ár n-athair; bhur bpáistí; a ngluaisteán; ár dhá gcapall; bhur dhá dteach; a dhá gcroí.
- 5.6 Uraítear an t-ainmfhocal ar lorg seacht, ocht, naoi, deich: seacht nduine; ocht gcinn; naoi mbliana; deich gcloigne; seacht gcéad; ocht bhfichid; naoi ndeich.
- 5.7 Uraítear an t-ainmfhocal ar lorg an réamhfhocail i agus i gcorrleagan eile: i mbaile; i dtír; i mbliana; ar gcúl; ar dtús; ar ndóigh; go bhfios dom; cá bhfios dom?
 Cuirtear litir an uraithe leis an réamhfhocal i roimh ghuta: in ortiste; in Éirinn, agus i gcorrchás eile (5.10n, 22.2).
- 5.8 Bíonn urú díreach i ndiaidh ainmfhocail i roinnt logainmneacha: Sliabh gCua; an Muileann gCearr; Loch nEathach; Muir nIocht: Mainistir Ó dTorna.

Urú ar an Aidiacht

- 5.9 Féadtar na horduimhreacha ceathrú, cúigiú a urú ar lorg an ailt sa tabharthach uatha (ach amháin ar lorg don, den, sa): ar an gceathrú (ceathrú) fear. Ach den (don, sa) cheathrú háit.
- 5.10 I gcásanna eile uraítear, de ghnáth, aidiacht aitreabúideach a thagann roimh a hainmfhocal mar a d'urófaí ainmfhocal: seolta na dtrí bhád; i gcaitheamh na gcúig bliana; ar an gcéad (chéad) áit; ár gcéad mhac; bhur gcúigiú hiníon; ár dhá gcúigiú [cuid]; i ngach áit; i dtrí mhála.

Achin dhá áit (chás, sheomra, etc.)

Uraítear céanna sa fhrása mar an gcéanna.

Ní uraítear na haidiachtaí sealbhacha do, mo: i do chodladh, i mo shuí.

5.11 Uraítear breischéim aidiachta ar lorg seacht, ocht, naoi, deich, más feidhm dhobhriathra atá léi: ba sheacht bhfearr ansin é; ba sheacht ndícheallaí a d'oibrigh Cóilín.

AN RÉAMHLITIR t

5.12 Cuirtear t roimh thúsghuta ar lorg an ailt uatha

☐ in ainmfhocal firinscneach ainmneach: tá (feicim) an t-éan sa nead; gan an t-ór; chun an tAifreann a ofráil.

Fágtar an tar lár in an iomad; an oiread; an euro (aonad airgid).

in aon, aonú, ocht, ochtar, ochtó, ochtódú, ochtú san ainmneach: an t-aon bhean amháin; an t-aonú háit déag; an t-ocht gcéad bliain; an t-ochtar eitleoirí; an t-ochtó easpag; an t-ochtódú seachtain; an t-ochtú caora; chun an t-aon bhean déag a lorg; d'fhonn an t-aonú háit déag a líonadh; ar tí an t-ocht míle fear a scriosadh; ag iarraidh an t-ochtó teachta a thoghadh; tar éis an t-ochtódú leathanach a léamh; ar aigne an t-ochtú leabhar a scríobh; le cois an t-ochtar sin a bheith ar an bhfoireann.

Fágtar an t ar lár má tá an uimhir ag cáiliú ainmfhocail a bhfuil feidhm ghinideach aige (mura gníomhaí nó cuspóir é d'ainm briathartha a leanann é): ag moladh an aon bhean (imreoir) déag; ag líonadh an aonú háit déag; i gceann an ocht gcéad bliain; bás an ochtar fear; ní chun an ochtó sagart a bhí mé; deireadh an ochtódú bliain; tosach an ochtú lá. Ach chun an t-ochtar fear a dhaoradh.

5.13 Cuirtear t roimh s ar lorg an ailt uatha mura c, f, m, p, t, v a leanann s

in ainmfhocal baininscneach nach ginideach: tá an tslat anseo; ar an tslí; gan an tseamair; mar an tsnaois; roimh an tsrón; seachas an tsúil

☐ in ainmfhocal firinscneach ginideach ach amháin seascad (≤seasca), seachtód (≤seachtó): teach an tsagairt; chun an tsiopa; in aice an tslabhra.

Tagann na huimhreacha ainmfhoclacha seisear, seachtar faoin riail chéanna, fiú amháin nuair atá feidhm ghinideach gan infhilleadh (9.24-36) acu; airgead an tseisir (tseachtair); airgead an tseisear (tseachtar) fear.

- 5.14 Ní chuirtear t roimh s i gcásanna mar seo: os cionn an seachtód; bás an seasca (seachtó) fear; an seachtú (seachtódû) bean; don séú (seachtú) bó; i dteannta an sé chéad punt; aon salann; an chéad sagart; an-sásta; inseolta; bean sléibhe. Ach féadfar úsáid a bhaint as ar lorg réamhfhocail agus an ailt uatha le hainmfhocal firinscneach: ag an tsagart; don tseanduine; den tsalann.
- 5.15 Cuirtear t roimh s i ndiaidh ainmfhocail dar críoch -n i ndornán ainmneacha dílse stairiúla: Clann tSuibhne, Cionn tSáile.

AN RÉAMHLITIR h

5.16 Cuirtear h roimh fhocal dar tús guta i ndiaidh focail áirithe dar críoch fuaim ghutach agus nach gcuirfeadh séimhiú ná urú ar chonsan, mar a leanas

roimh ainmfhocal nó ainm briathartha dar tús guta ar lorg

- *a (aidiacht shealbhach bhaininscneach uatha) [+ dhá]: d'fhág Síle a háit; chonaic sí a [dhá] hiníon
 - •cá: cá háit?; cá haois tú?
 - Dé (=lá) Dé hAoine
 - ·le: le hairgead; le hithe; le hól
 - go (réamhfhocal): go hÉirinn
 - •na (foirm den alt, nuair nach n-uraítear): ainm na háite; na héin; sna hionaid sin
 - Ó: sin é Seán Ó hÓgáin; do Thomás Ó hAllacháin
- orduimhreacha dar críoch guta: an dara (tríú, fichiú, céadú) hoscailt; an t-aonú
 (dóú) háit déag

- trí, ceithre, cúig, sé i gcás uair agus orlach a n-úsáidtear leagan iolra díobh: trí (ceithre, sé) huaire; cúig horlaí
- •ní (copail dhiúltach) i gcás ainm fhocail a fheidhmíonn mar aidiacht: ní hairí air síntiús; ní heol dom é; agus i gcás corr-ainmfhocal eile: ní hamadán mise agat.

roimh aidiacht ar lorg

a (mír uimhriúil): a haon; a hocht

•cá: cá hiontaí?

•chomh: chomh hard liom

•go (mír dhobhriathartha): go hálainn

•na (foirm den alt, nuair nach ndéantar urú): na hocht gcinn; i gcaitheamh na haon seachtaine amháin seo

·le: le haon airgead

□ roimh fhorainm ar lorg, cé, ní, le: cé hé (hí, hiad); ní hé (hí, hiad, hea); le hí a phósadh

🛘 roimh bhriathar ar lorg na míre briathartha ordaithí ná: ná himigh; ná hóltar

☐ i gcorrchás eile: ní hamhlaidh atá; ní hionann iad; ní haon iontas é.

Ach trí (ceithre, sé) úll; go dtí iad; óladh é; inné a itheadh iad; ar (cár, gwr, má, etc.) éisteadh leis; cé air a bhfuil an milleán?

An Tabharthach i nDiaidh an Ailt Uatha

5.17 Se o na gnáthrialacha a leantar i gcáipéisí oifigiúla stáit, agus a úsáidtear go coitianta i dtráchtanna an ghraiméir seo.

Uraítear an t-ainmfhocal ar lorg an ailt i ndiaidh na réamhfhocal ag, ar, as, chuig, dar, faoi, le, ó, roimh, thar, trí, um. Ní athraítear an aidiacht.

Séimhítear an t-ainmfhocal ar lorg den, don, sa. Ní athraítear an aidiacht.

□ Ní athraítear s tosaigh in ainmfhocal firinscneach, ach cuirtear t roimh s in ainmfhocal baininscneach: ar an saol seo; sa samhradh; ar an tsráid; den tsúil.

Ní athraítear d, t, i dtús ainmfhocail: ar an doras, sa talamh.

Ainmneacha na Litreacha

5.18 Cuirtear h, n, t agus fleiscín roimh ainm litreach dar tús guta mar a dhéantar i gcás gnáth-ainmfhocal ach amháin nach ligtear an fleiscín ar lár ar lorg h aon uair: an t-a; an t-e fada; an t-f mór; an t-l dearg; abair na h-r-anna go bríomhar; fuaimniú na n-u-anna; ag dathú na n-s-anna; ag bailiú na n-x-anna.

Ní dhéantar aon athrú tosaigh ar ainm dar tús consan: leithead an **z**; ag tarraingt an **b**; ar an **p**; ag crosáil na **t**-anna.

Is féidir ainmneacha na litreacha a scríobh ina bhfocail (1.1) ach na rialacha céanna a leanúint.

Áirítear ainmneacha grúpaí litreacha mar ainmfhocal amháin: an t-**abc**; cuireadh ar leataobh an t-**mh** a bhí san fhocal **cónaí**; ag cleachtadh na n-**ng**-anna tosaigh.

Féach freisin: abair an tAdmhaím do Dhia.

Litreacha mar Réimíreanna

5.19 I gcás go n-úsáidtear litreacha mar réimír i dtéarmaí mar s-fhithiseán, p-chineál, r-phróiseas, y-chrómasóm, x-gha, agus x-ghathaigh, cuirtear na gnáthrialacha i bhfeidhm orthu: faigh an t-s-fhithiseán; luach an p-chineáil; de réir an r-phróisis; ar an y-chrómasóm; an t-x-gha, d'x-ghathaigh sé, mura n-x-ghathaíonn tú.